

вателна и нѣма защо да се страхува отъ този огънь.

За да разбере човѣкъ положението, въ което може да изпадне въ другия свѣтъ, азъ изнасямъ следния примѣръ. Представете си, че нѣкой човѣкъ изгуби съзнание и временно се пренесе въ другия свѣтъ. Като не могатъ да го свѣстятъ, погребватъ го. Въ това време той чувствува всичко, което става съ него, но не може да се обади, не може да каже, че е живъ. Заровенъ въ земята, той преживява всичкия ужасъ на положението, въ което се намира, но е принуденъ да търпи. Като изнасямъ този фактъ предъ хората, тѣ веднага разбиратъ положението на този човѣкъ и намиратъ, че е много страшно. Като имъ се говори за вѣчния огънь, на който се подлагатъ грѣшнитѣ хора, тѣ не го разбиратъ. Обаче, като имъ се представи положението на човѣкъ, живъ заровенъ, тѣ го разбиратъ и се ужасяватъ. Тѣ не подозиратъ, че тъкмо такова е положението на всѣки умрѣлъ човѣкъ, който отива неподготвенъ на онзи свѣтъ. Той запазва съзнанието си, а всички негови низки желания и страсти се подлагатъ на огънь. Понеже съзнанието му не изчезва, той следи всички перипетии, презъ които минава, и преживява голѣми страдания. Какъвъ по-голѣмъ огънь отъ този можете да си представите? Следователно, за да разбере пѣтя на развитието си, както на земята, така и въ невидимия